

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 16C/24/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123340605
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2023:6123340605.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2 16C/24/2023

Okresný súd Rimavská Sobota sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/X, XXX XX E., zastúpený advokátskou kanceláriou Mgr. Martin Berec, advokát s.r.o., IČO: 55 134 114, sídlo Miletičova 21, 821 08 Bratislava – Ružinov, proti žalovanej: F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX H. XXX, zastúpená JUDr. Janou Ježíkovou, advokátkou so sídlom Kúpeľná 487/19, 050 01 Revúca, o zaplatenie úroku z omeškania, takto

rozhodol:

2 16C/24/2023

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania v sume 3,59 Eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 28,4 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 20.06.2023 domáhal proti žalovanej zaplatenia 5.000,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5.000,- Eur od 19.06.2023 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že žalobca a žalovaná dňa 05.08.2021 uzatvorili dohodu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX (garáž) a na LV č. XXXX (byt) pre k. ú. E., podľa ktorej sa mal žalobca stať výlučným vlastníkom nehnuteľností, ak zaplatí žalovanej sumu 25.000,- Eur v dvoch splátkach – 5.000,- Eur dňa 05.02.2022 a 20.000,- Eur dňa 05.02.2023. Žalobca zaplatil iba prvú splátku 5.000,- Eur dňa 28.01.2022, druhú splátku nezaplatil, preto žalovanej vzniklo právo zaplatiť žalobcovi sumu 25.000,- Eur do 05.02.2024 a stať sa výlučným vlastníkom nehnuteľností, pričom vznikla žalovanej povinnosť vrátiť žalobcovi sumu 5.000,- Eur do jedného mesiaca od nadobudnutia výlučného vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, k čomu došlo 05.05.2023 a žalovaná tak bola povinná vrátiť žalobcovi sumu 5.000,- Eur do 05.06.2023. Žalovaná dlžnú sumu žalobcovi nezaplatila ani napriek výzve zo dňa 12.06.2023.

2. Žalobca písomným podaním z 26.06.2023 vzal podanú žalobu späť v časti o zaplatenie 5.000,- Eur z dôvodu, že žalovaná dňa 21.06.2023 zaplatila na účet žalobcu sumu 3.209,30 Eur a dňa 22.06.2023 započítala oproti žalovanej pohľadávke žalobcu svoju pohľadávku proti žalobcovi na úhradu nájomného vo výške 1.790,70 Eur, pričom žalobca zotrval na podanej žalobe v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5.000,- Eur od 19.06.2023 do 21.06.2023. Okresný súd Banská Bystrica takto upravenej žalobe v celom rozsahu vyhovel platobným rozkazom sp. zn. 22Up/778/2023 zo dňa 29.06.2023, ktorý bol zrušený podľa § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. včas podaným odporom žalovanej odôvodneným tak, že poprela všetky tvrdenia uvedené v žalobe o vzniku žalovaného nároku a jeho výške, poprela, že by na výzvu žalobcu nereagovala, žaloba bola podaná zbytočne predčasne a nedôvodne. Žalobca sa mal vzdať nároku na vrátenie sumy 5.000,- Eur, žalobca mal zo sporných nehnuteľností odnášať veci, ktoré mu nepatrili v hodnote vyššej ako žalovaná suma. Žalovaná len preto, aby sa vyhla žalobe, sa rozhodla uhradiť časť sumy 5.000,- Eur po započítaní vzájomného dlhu žalobcu, začatie konania vo veci preto považuje za vysoko neprofesionálne a v rozpore so zásadou hospodárnosti.

3. K podanému odporu žalovanej sa žalobca vyjadril písomným podaním z 25.08.2023 tak, že zotrval na podanej žalobe a poprel žalovanou prednesené tvrdenia o tom, že sa mal vzdať nároku na vrátenie sumy 5.000,- Eur, a že žalobca mal zo sporných nehnuteľností odnášať veci, ktoré mu nepatrili.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: dohoda o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva č. I. 7, výpis z účtu č. I. 11, výpis z LV č. XXXX č. I. 12, výpis z LV č. XXXX č. I. 13, výzva č. I. 15 s podacím lístkom č. I. 17 a potvrdením o doručení č. I. 18, výpis z účtu č. I. 21, uznesenie č. I. 38, potvrdenie o podaní oznámenia č. I. 70, notárska zápisnica č. I. 71, odpoveď na výzvu č. I. 79. Na základe vykonaného dokazovania, s prihliadnutím k tvrdeniam účastníkov konania v ich písomných podaniach a na pojednávaní vo veci, súd zistil nasledovný skutkový stav:

5. Žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 05.08.2021 dohodu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX (garáž) a na LV č. XXXX (byt) pre k. ú. E., podľa ktorej sa mal stať výlučným vlastníkom nehnuteľností žalobca, ak na vyrovnanie hodnoty spoluvlastníckych podielov zaplatí žalovanej sumu 25.000,- Eur v dvoch splátkach vo výške 5.000,- Eur so splatnosťou 05.02.2022 a 20.000,- Eur so splatnosťou 05.02.2023, pričom v prípade omeškania žalobcu so zaplatením sa výlučným vlastníkom nehnuteľností stane žalovaná, ak žalobcovi do 05.02.2024 zaplatí sumu 25.000,- Eur, žalobca sa následne zaviazal vypratať nehnuteľnosti do jedného mesiaca od zaplatenia finančnej náhrady a žalovaná v prípade nadobudnutia výlučného vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam bola povinná vrátiť žalobcovi prijaté finančné prostriedky v sume 5.000,- Eur najneskôr do jedného mesiaca t. j. do 05.06.2023 (bod 3.1.3. uzatvorenej dohody). Žalobca zaplatil žalovanej sumu 5.000,- Eur dňa 28.01.2022, sumu 20.000,- Eur žalovanej nezaplatil, žalovaná preto zaplatila sumu 25.000,- Eur žalobcovi v mesiaci apríl 2023 a dňa 05.05.2023 sa na základe uzatvorenej dohody stala výlučným vlastníkom vyporiadavaných nehnuteľností. Podľa bodu 4.4. uzatvorenej dohody vznikol žalovanej nárok na finančnú kompenzáciu obvyklého nájomného vo výške 65,- Eur mesačne za dobu od 01.02.2021 do vypratania nehnuteľností žalobcom, čo za dobu od 01.02.2021 do 17.05.2023 (27 mesiacov a 17 dní) predstavuje sumu 1.790,70 Eur.

6. Žalovaná žalobcovi sumu 5.000,- Eur nezaplatila, preto žalobca listom zo dňa 12.06.2023 vyzval žalovanú k jej zaplateniu v lehote do troch kalendárnych dní od doručenia výzvy žalovanej; výzva bola podaná na poštovú prepravu 13.06.2023 a doručená žalovanej bola 15.06.2023. Žalovaná žalobcovi nezaplatila dlžnú sumu do 18.06.2023, preto sa žalobca žalobou podanou 20.06.2023 domáhal zaplatenia sumy 5.000,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5.000,- Eur od 19.06.2023 do zaplatenia. Žalovaná odoslala žalobcovi nedatovanú odpoveď na výzvu, ktorá bola doručená advokátovi žalobcu 22.06.2023, ktorou oproti pohľadávke žalobcu započítala svoju vzájomnú pohľadávku na zaplatenie náhrady nájomného vo výške 1.790,70 Eur a zvyšok dlžnej sumy 3.209,30 Eur zaplatila vkladom na účet žalobcu dňa 21.06.2023 s poznámkou o vrátení splátky za byt po odpočítaní náhrady za užívanie nehnuteľností. Žalobca potom podaním z 26.06.2023 vzal podanú žalobu späť v rozsahu o zaplatenie celých 5.000,- Eur.

7. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 580 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

Podľa § 581 ods. 2 veta druhá Občianskeho zákonníka, proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná.

8.Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobcovi podľa uzatvorenej dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam vzniklo právo, aby mu žalovaná vrátila zaplatenú sumu 5.000,- Eur podľa poslednej vety bodu 3.1.3. uzatvorenej dohody v prípade nadobudnutia výlučného vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam žalovanou najneskôr do jedného mesiaca. Pri výklade slovné vyjadreného právneho úkonu je potrebné prihliadať nielen na jazykové vyjadrenie, ale najmä tiež na vôľu toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom (§ 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a pristupovať k prejavu vôle s rešpektom k princípu autonómie vôle subjektov súkromného práva, so snahou o porozumenie napísanému textu (nie so snahou o jeho neporozumenie) a pri súčasnej favorizácii platnosti právneho úkonu pred jeho neplatnosťou. Z tohto hľadiska potom dojednanie v poslednej vete bodu 3.1.3. uzatvorenej dohody znamená, že v prípade nadobudnutia výlučného vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam žalovanou, je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi sumu 5.000,- Eur najneskôr do jedného mesiaca od nadobudnutia výlučného vlastníckeho práva, pretože toto je v celej vete jediná udalosť, na ktorú je splatnosť sumy viazaná, a ktorej čas zároveň možno určiť. K nadobudnutiu výlučného vlastníckeho práva žalovanou došlo 05.05.2023, žalovaná preto bola povinná zaplatiť žalobcovi sumu 5.000,- Eur teda do 05.06.2023. Akýkoľvek iný výklad tohto dojednania by smeroval k tomu, že deň splatnosti tohto záväzku žalovanej by nebolo možné určiť, pričom nemožno zmiešavať obsah dojednania tejto vety s dojednaním vo vete predchádzajúcej o povinnosti žalobcu vypratať nehnuteľnosti do jedného mesiaca od zaplatenia finančného vyrovnania podielov zo strany žalovanej, keďže právo užívania nehnuteľností vyplývajúce zo spoluvlastníckeho vzťahu súvisí s realizáciou hospodárskej hodnoty spoluvlastníckeho podielu, ktorá žalobcovi v tomto prípade už vyplatená bola, pričom medzi oboma vetami a v nich spomenutými nárokmi žiadny vecný ani obsahový súvis nie je. Všetky vzájomné nároky týkajúce sa vyplatenia resp. vrátenia finančnej náhrady za vyporiadanie podielového spoluvlastníctva pritom majú v bodoch 3.1.2. a 3.1.3. uzatvorenej dohody pevne stanovenú dobu splatnosti, preto nie je žiadny dôvod domnievať sa, že práve pri nároku žalobcu na vrátenie sumy 5.000,- Eur podľa poslednej vety bodu 3.1.3. uzatvorenej dohody zmluvné strany nemali vôľu stanoviť dobu splatnosti tejto sumy rovnako pevne, ako pri ostatných spomenutých nárokoch. Žalovanou tvrdené vzdanie sa tohto nároku žalobcom nebolo dojednané písomne (§ 40 ods. 2, § 572 ods. 3, § 574 Občianskeho zákonníka), preto vyjadrenie žalobcu, ktorým sa mal vzdať nároku na vrátenie sumy 5.000,- Eur (slovným spojením „nech sa žalovaná zadrhne s tými peniazmi“) tak bolo možné považovať iba za neformálny návrh, ktorý nebol žalobcom uskutočnený a žalovanou prijatý v písomnej forme. Ani v tejto otázke a ani v ďalších ustanoveniach preto nijako nedošlo k zmene pôvodne písomne uzatvorenej dohody. Dokazovanie tvrdení žalovanej o neformálnej dohode o vzdaní sa práva žalobcom bolo preto bezpredmetné a pre dôvody späťvzatia žaloby pre rozhodnutie súdu vo veci aj nepotrebné. Skutočnosti súvisiace so správaním žalobcu, ktorý časť spoluvlastníckeho podielu pred vkladom dohody so žalovanou previedol na tretiu osobu, pričom neskôr bol tento podiel prevedený na žalobcu späť, ani odnesenie sporných hnutelných vecí z nehnuteľností, na výšku záväzku žalovanej nemajú žiadny vplyv. Prípadná vzájomná pohľadávka žalovanej na náhradu škody za žalobcom odnesené veci nebola ani predmetom započítacieho prejavu vôle ani predmetom tohto konania na základe vzájomnej žaloby, preto ani tieto skutočnosti neboli ďalej predmetom dokazovania.

9.Podľa bodu 4.4. uzatvorenej dohody potom žalovanej vznikla pohľadávka na zaplatenie obvyklého nájomného vo výške 65,- Eur mesačne za dobu od 01.02.2021 do vypratania nehnuteľností žalobcom, t. j. za dobu od 01.02.2021 do 17.05.2023 vo výške 1.790,70 Eur. Doba splatnosti tejto pohľadávky v dohode stanovená nebola, dohodnuté bolo iba právo žalovanej uplatniť si tento nárok najskôr v deň, kedy sa žalobca dostane do omeškania so zaplatením niektorej z dohodnutých splátok (bod 4.5. uzatvorenej dohody). Táto pohľadávka žalovanej sa preto podľa § 563 Občianskeho zákonníka stala splatnou v prvý deň po tom, čo žalovaná o plnenie žalobcu požiadala, pričom poskytnutie akejkoľvek dodatočnej lehoty vo výzve na plnenie (napr. v trvaní tri dni a pod.) nie je nevyhnutné, ale

je iba nadbytočným prejavom dobrej vôle. Žalobkyňa nedatovanou odpoveďou na výzvu doručenou advokátovi žalobcu 22.06.2023 započítala túto svoju vzájomnú pohľadávku na zaplatenie náhrady nájomného oproti pohľadávke žalobcu. K zániku pohľadávok započítaním nedochádza vždy súčasne s účinnosťou prejavu vôle k započítaniu, ale k zániku pohľadávok dochádza okamihom stretu pohľadávok, ktorým je deň splatnosti neskôr splatnej pohľadávky (a ktorý môže byť iný ako deň účinnosti prejavu vôle pohľadávky započítať). V tomto prípade sa pohľadávka žalovanej stala splatnou na základe výzvy doručenej advokátovi žalobcu, dôjdením tohto prejavu vôle žalovanej advokátovi žalobcu tak došlo súčasne k nielen k splatnosti uvedenej pohľadávky žalovanej proti žalobcovi, ale aj k zániku oboch vzájomných pohľadávok v rozsahu, v ktorom sa vzájomne kryjú. Pritom je potrebné poznamenať a zdôrazniť, že žalovaná takto postupovala bez toho, aby mala vedomosť o tom, že jej počínanie bude mať súčasne aj procesné dôsledky v už prebiehajúcom súdnom konaní, ktoré sa začalo podaním žaloby 20.06.2023. Ak by o tom vedomosť mala, je možné, že by k započítaniu namietla aj ďalšiu svoju vzájomnú pohľadávku na náhradu škody v celkovom súčte možno aj presahujúcu výšku dlhu žalovanej voči žalobcovi.

10. Vo vzniknutej hmotnoprávnej situácii dvoch proti sebe stojacich vzájomných pohľadávok žalobca žalobou podanou dňa 20.06.2023 uplatnil proti žalovanej nárok na zaplatenie svojej splatnej pohľadávky vo výške 5.000,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5.000,- Eur od 19.06.2023 do zaplatenia. Žalovaná potom s účinkami k 22.06.2023 jednostranne započítala oproti takto zažalovanej pohľadávke žalobcu svoju vzájomnú pohľadávku na zaplatenie 1.790,70 Eur, pričom už dňa 21.06.2023 zaplatila na účet žalobcu zvyšok žalovanej sumy 3.209,30 Eur. Žalobca vzápätí zobral podanú žalobu v časti o zaplatenie sumy 5.000,- Eur späť a v rozsahu o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5.000,- Eur od 19.06.2023 do 21.06.2023 na podanej žalobe zotrval. Pohľadávka žalobcu na zaplatenie sumy 5.000,- Eur sa stala splatnou síce už 05.06.2023, súd viazaný podanou žalobou nemohol však žalobcovi priznať viac, ako sám podanou žalobou uplatnil, preto zaviazal žalovanú zaplatiť úrok z omeškania až od 19.06.2023. Časť žalovanej sumy v rozsahu 3.209,30 Eur žalovaná zaplatila žalobcovi dňa 21.06.2023, preto omeškanie žalovanej so zaplatením tejto časti žalovanej pohľadávky trvalo do 21.06.2023. Splatnosť vzájomnej pohľadávky žalovanej vo výške 1.790,70 Eur nastala na základe výzvy žalovanej dňa 22.06.2023 súčasne so zánikom oboch vzájomných pohľadávok v rozsahu v ktorom sa kryjú (t. j. v časti 1.790,70 Eur), preto omeškanie žalovanej so zaplatením tejto časti žalovanej pohľadávky trvalo do 22.06.2023. Žalobca sa podaním z 26.06.2023 domáhal zaplatenia úroku z omeškania z celej žalovanej sumy 5.000,- Eur iba do 21.06.2023, preto aj v tomto prípade súd viazaný podanou žalobou nemohol žalobcovi priznať viac, ako sám podanou žalobou uplatnil, zaviazal žalovanú zaplatiť úrok z omeškania iba do 21.06.2023. Výška úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. k prvému dňu omeškania žalovanej (06.06.2023) predstavuje 8,75 % ročne, suma úroku z omeškania z dlžnej sumy 5.000,- Eur za dobu troch dní (19.06.2023 – 21.06.2023) potom predstavuje 3,59 Eur. V rozsahu oprávneného nároku žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania preto súd podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 3,59 Eur.

11. Rozhodnutie o trovách konania vychádza z ustanovení § 255 a § 256 CSP. Rôzne zásady náhrady nákladov konania (najmä zásada úspechu alebo zásada zavinenia) sú rôznymi prejavmi základného metakritéria pre rozhodovanie o trovách konania, ktorým je zbytočnosť (nedôvodnosť) vynaložených nákladov – ak jedna strana druhej spôsobí vedením konania zbytočné náklady, musí ich nahradiť: ak žalobca prehral spor, zbytočne začal konanie a zbytočne spôsobil žalovanému náklady, ak prehral žalovaný, zbytočne nechal proti sebe viesť konanie a zbytočne spôsobil žalobcovi jeho náklady. Z tohto hľadiska platí základná zásada, že žalobca nezavinil zastavenie konania, ak zobral späť žalobu podanú dôvodne pre správanie žalovaného. Tak je tomu v prípade, ak žalovaný po začatí konania zaplatil vymáhanú pohľadávku. Dôvodnosť podania žaloby je potrebné posudzovať procesne, teda z hľadiska vzťahu výsledku správania žalovaného k požiadavke žalobcu. Žaloba by bola preto z tohto hľadiska podaná dôvodne aj keby žalovaný zaplatil vymáhanú pohľadávku, hoci k tomu nemal právnu povinnosť – t. j. hoci by aj žalobcovi v skutočnosti nič nedlhoval (Bureš J., Drápal L., Krčmář Z a kol., Občianský soudní řád, Komentář, I. díl, 7. vydání, Praha C.H.Beck 2006, s. 662). Aj zaplatením neexistujúcej a neopodstatnenej pohľadávky teda vznikne žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Dôvody neexistencie pohľadávky nemajú už potom z procesného hľadiska pre rozhodnutie o trovách konania žiadny význam, pretože samotným zaplatením zažalovanej pohľadávky vznikne žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Ak je obranou proti žalobe namietnutá k započítaniu vzájomná pohľadávka žalovanej, posudzuje sa v rozsahu dôvodného namietnutia započítavanej pohľadávky ako

procesný úspech žalovanej, pričom nerozhoduje kedy bolo vzájomné plnenie splatné, ale iba to, že bolo toto plnenie dôvodne započítané.

12. Žalobca vzal podanú žalobu späť v rozsahu o zaplatenie 5.000,- Eur, pričom však iba sčasti v rozsahu 3.209,30 Eur to bolo z dôvodu zaplatenia zažalovanej pohľadávky žalovanou. Preto žalobca iba v tomto rozsahu dosiahol procesný úspech a zavinenie na zastavení konania v tejto časti nesie žalovaná, ktorá podaniu žaloby v tejto časti mohla zabrániť tým, že by včas zaplatila žalovanú pohľadávku. Aj keby žalovaná žalobcovi pohľadávku v tomto rozsahu v skutočnosti nedlhovala, jej zaplatením neumožnila súdu meritórne preskúmať jej dôvodnosť, z procesného hľadiska pre rozhodnutie o trovách konania sa preto na tejto časti predmetu konania zakladá procesný úspech žalobcu. Oproti tomu v rozsahu 1.790,70 Eur žalobca vzal podanú žalobu späť bez splnenia dlhu žalovanou, pričom takto v tomto rozsahu uznal ako dôvodné jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky žalovanou. V tomto rozsahu preto v konaní dosiahla procesný úspech žalovaná a zavinenie na zastavení konania v tejto časti nesie žalobca, ktorý svojmu neúspechu mohol zabrániť tým, že by žalobkyňou uskutočnené jednostranné započítanie vzájomných pohľadávok vykonal sám. Žalobca už pred dňom podania žaloby mal vedomosť o všetkých potrebných skutočnostiach rozhodujúcich pre určenie výšky tejto pohľadávky žalovanej (výška nároku 65,- Eur/mesiac a doba rozhodujúca pre určenie výšky náhrady 01.02.2021 – 17.05.2023) a tak aj o celkovej výške pohľadávky 1.790,70 Eur. Žalobcovi v započítaní nebránilo, že vzájomná pohľadávka žalovanej ešte nebola splatná, keďže zákaz jednostranného započítania podľa § 580 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka sa vždy vzťahuje len na jedného účastníka vzťahu, pričom druhý účastník nie je v započítaní obmedzený. Pohľadávky uvedené v § 581 ods. 1 Občianskeho zákonníka sú nezapočítateľné len pre ich dlžníkov, a naopak pohľadávky uvedené § 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka sú nezapočítateľné len pre ich veriteľov. Zákonný zákaz zápočtu nespliatných pohľadávok podľa § 581 ods. 2 veta druhá Občianskeho zákonníka (proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná) sa tak ako jednostranný týka len prípadu, ak má byť započítavaná nespliatná pohľadávka proti pohľadávke splatnej, platí teda len pre veriteľa s nespliatnou pohľadávkou, nie aj pre žalobcu ako veriteľa s pohľadávkou splatnou (a vôbec neplatí pre prípad dohody strán). K započítaniu pričom nedochádza automaticky (dňom stretu pohľadávok) ale až kompenzačným prejavom (t.j. dve vzájomné pohľadávky, hoci sa stretli, bez kompenzačného prejavu nezaniknú). Kým pri započítaní spliatných pohľadávok je okamihom ich stretnutia okamih splatnosti pohľadávky neskôr splatnej, v prípade započítania nespliatných pohľadávok nedochádza k ich stretu až v okamihu splatnosti neskôr splatnej pohľadávky, ale skôr - už v okamihu právnych účinkov kompenzačného prejavu vôle. Týmto okamihom je v prípade jednostranného započítania doručenie kompenzačného prejavu druhej strane a v prípade započítania dohodou okamih účinnosti dohody (rozsudky Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32 Odo 1143/2004 a sp. zn. 29 Odo 204/2003). Žalobca teda mohol úspešnej obrane žalovanej v podobe kompenzačnej námietky predísť tým, že by už pred podaním žaloby alebo aj priamo v žalobe obe vzájomné pohľadávky sám jednostranne započítal. Podobne ako v prípade žalovanej, aj v prípade žalobcu platí, že aj keby žalobca žalovanej vzájomnú pohľadávku v tomto rozsahu v skutočnosti nedlhoval, uznaním započítania, ktorého prejavom bolo späťvzatie žaloby aj v tejto časti, neumožnil súdu meritórne preskúmať dôvodnosť vzájomnej pohľadávky žalovanej, a z procesného hľadiska pre rozhodnutie o trovách konania sa tak preto na tejto časti predmetu konania zakladá procesný úspech žalovanej. Žalobca bol okrem toho procesne úspešný aj v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 3,59 Eur. Celkový úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 64,2 % $(3.209,30 + 3,59/5.003,59)$, oproti tomu úspech žalovanej v konaní predstavuje 35,8 % $(1.790,70/5.003,59)$, tzv. čistý procesný úspech žalobcu tak predstavuje 28,4 %. O trovách konania podľa § 255 v spojení s § 256 CSP preto súd rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 28,4 %.

13. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vzal do úvahy aj skutočnosť, že žalobca v konaní postupoval šikanózne, keď podal žalobu už na druhý deň po uplynutí lehoty určenej pre žalovanú na splnenie dlhu, ktorý žalovaná už na ďalší deň vyrovnala, a postupoval tiež aj značne nehospodárne, keď po zaplatení dlhu a započítaní vzájomnej pohľadávky žalovanou zotrval na podanej žalobe v časti o zaplatenie nepatrného nároku na úrok z omeškania za dobu troch dní (19.06.2023 – 21.06.2023), hoci od žalovanej nevymáhal aj zvyšok tohto nároku za predchádzajúcu dobu od 06.06.2023 do 18.06.2023 a ani za deň 22.06.2023. Takto náklady súdu a procesných strán na prejednanie predmetu konania v rozsahu 3,59 Eur na pojednávaní niekoľkonásobne presiahli hodnotu dlžného úroku z omeškania. Výsledky pojednávania však boli omnoho významnejšie pre zistenie rozsahu nároku procesných strán na náhradu trov konania, ktorých vzniku žalovaná mohla vopred zabrániť tým, že by svoj dlh splatný už 05.06.2023 so žalovaným včas vyrovnala (splnením alebo započítaním). Preto neboli zistené žiadne osobitného

zreteľa hodné dôvody pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalobcovi, keďže vznik nákladov konania zavinili rovnako obe strany (žalobca zbytočne premotivovaným postupom a žalovaná svojim omeškaním).

14.O lehote na plnenie súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP tak, že žalovanej súd uložil povinnosť zaplatiť dlh žalobcovi v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.